

[Knud Lind]

havde kun 188 af politiets prøvekøresagkyndige afholdt prøver i oktober kvartal 1979. Det må derfor undre, at man ikke videreuddannede nogle af de 346 prøvesagkyndige i politiet til storvognsprøver i stedet for at tage nogle mekanikersvende, som ikke har samme færdselsmæssige erfaring som polititjenestemænd.

I statsministerens åbningstale af 7. oktober 1980, side 14, oplyser statsministeren: »Regeringen undersøger desuden mulighederne for periodiske syn for alle kategorier af motor-køretøjer. Vi ønsker især at få klarhed over de virkninger, det kan have på energiforbruget, færdselssikkerheden og beskæftigelsen.»

Såfremt det er regeringens mening at lave periodiske syn for alle kategorier af motor-køretøjer, vil både bilinspektører og bilassistenter få mere end nok at se til og vil ikke være i stand til at afholde køreprøver. Og selv om regeringen kun ønsker stikprøvekontrol vedr. periodiske syn for alle kategorier af motorkøretøjer, så vil dette også give en forøget belastning af statens bilinspektion i en sådan grad, at man næppe vil få tid til at afholde køreprøver også.

Af færdselssikkerhedsmæssige grunde må det også beklages dybt, at justitsministeriet har valgt denne mærkværdige uddannelsesform, idet bilassistenter ikke har nogen egentlig politiuddannelse eller erfaring. Det må også undre, at justitsministeriet først uddanner polititjenestemænd til storvognsprøver og derefter springer over til bilassistenter.

Det kan ikke være i færdselssikkerhedsmæssig interesse, at justitsministeriet nu pludselig uddanner 16 bilassistenter på et kursus på 7 uger og så foregiver, at nu ved de alt om færdsel.

Denne mærkværdige omskiftelighed i justitsministeriets uddannelsespolitik af køreprøvesagkyndige til storvogn, d.v.s. køretøjer over 3500 kg, bærer mere præg af faglig strandhugst og brødnid end af færdselsmæssige sikkerhedshensyn.

Besvarelse (26/1 81):

Justitsministeren (Ole Espersen):

Køreprøver er oprindeligt alene blevet afholdt i statens bilinspektions regie ved bilinspektøren (tidligere den motorsagkyndige). Baggrunden for dette er, at bilinspektøren gennem sin uddannelse og sit arbejde med

undersøgelse af køretøjer og undersøgelser i forbindelse med færdselsuheld har den fornødne ekspertise til afholdelse af køreprøver.

Den motorsagkyndige afholdt alle slags køreprøver, dvs. almindelige køreprøver med små og store køretøjer, invalidekøreprøver, orienterende køreprøver og køreprøver med henblik på erhvervsmæssig personbefordring.

I løbet af 1950'erne uddannede man enkelte polititjenestemænd til at afholde køreprøver, således at der kunne ske en vis aflastning af de motorsagkyndige for så vidt angik køreprøver med små køretøjer.

Ved justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 27. april 1957 er det nærmere præciseret, under hvilke forudsætninger polititjenestemænd bør uddannes som køreprøvesagkyndige. Det er ved denne lejlighed fastslået, at en begrænsning af arbejdsmængden for en motorsagkyndig i første række bør ske ved, at en del af hans arbejdsmængde overføres til en nabomotorsagkyndig. Det vil sige, at de kapacitetsmæssige problemer i videst muligt omfang skulle løses inden for de motorsagkyndiges egne rækker.

Det blev samtidig fastslået, at køreprøver med store køretøjer, orienterende køreprøver og invalidekøreprøver altid burde foretages af den motorsagkyndige.

Senere er almindelige køreprøver med små køretøjer på grund af kapacitetsmæssige problemer som helhed gået over i politiets regie, og i København samt en enkelt bilinspektionskreds i provinsen yder politiet også bistand med afholdelse af storvognsprøver. I statens bilinspektion er senere blevet ansat et antal ingeniører som medhjælp for bilinspektørerne, bl.a. ved afholdelse af storvognskøreprøver m.v.

I 1979 fremkom der kritik af de lange ventetider til storvognsprøver. Dette gav anledning til, at justitsministeriet måtte overveje alternative løsninger med hensyn til disse prøver. For så vidt angik Ålborg og Frederikssund, hvor der var særlig lange ventetider, blev der truffet aftale med politimesteren om midlertidig bistand til afholdelse af disse køreprøver ved politiets køreprøvesagkyndige, dog kun med hensyn til den praktiske del af prøven. Det var rigspolitichefens udtrykkelige forudsætning for at tiltræde denne ordning, at den var midlertidig, og at den blev taget op til fornyet overvejelse i løbet af et års tid.